

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115205247
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115205247.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: S. G., J.. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXXX/XXA, K.-Š., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Janči, s.r.o. so sídlom Dončova 1451/21, Ružomberok, proti žalovanému: M. G., J.. XX.X.XXXX, trvale bytom Ď. XX, K., právne zastúpený: JUDr. Radim Komka, advokátska kancelária so sídlom Hlavná 27, Prešov, v konaní o zaplatenie 24.655,07 EUR s prísl. takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 24.100,27 EUR spolu s 5,05 %-tným ročným úrokom z omeškania od 6.3.2015 do zaplatenia, v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 2.745,92 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou súdu doručenou dňa 14.3.2015 navrhol žalobca uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 24.655,07 EUR spolu s 5,05 %-tným ročným úrokom z omeškania od 4.3.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V rámci žaloby poukázal na to, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/13/2014 uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu a výtržníctva, v dôsledku čoho utrpel žalobca zranenia opísané v posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia. Na náhradu bolestného bol žalovaný zaviazaný v trestnom konaní a svoju povinnosť nahradiť škodu na bolestnom si splnil. Sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len SSU) bolo ohodnotené na 1 460 bodov, čomu zodpovedá suma 24.060,80 EUR (1 460 x 16,48 EUR) v zmysle opatrenia MZ SR č. 15/2014 Z.z.. Žalobca zároveň v dôsledku uvedenej udalosti nemohol realizovať práva, ktoré pre neho vyplývali z dohody č. 214/12/§51/2013 zo dňa 23.8.2013 uzatvorenej s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, v dôsledku čoho došlo k zmareniu očakávaného príjmu v zmysle tejto dohody vo výške 594,27 EUR, čo predstavuje ušlý príjem - majetkovú škodu.

Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe podanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na to, že práceneschopnosť žalobcu, ktorá trvala od 31.8.2013 do 1.4.2014 je potrebné posúdiť v zmysle záverov znaleckého posudku S.. K. I., ktorý uviedol, že pri predmetnom poranení je práceneschopnosť do 4 týždňov a dlhšiu práceneschopnosť neakceptuje ani u pracovne činného človeka s tým, že poškodený nebol s jeho zraneniami v ničom obmedzení. Ohľadom SSU sa žalovaný vyjadril tak, že toto hodnotenie je neobjektívne, nezodpovedá charakteru a rozsahu zranenia, je nadsadená a premrštená. Poukázal na to, že posttraumatickú poruchu môže hodnotiť iba lekár z odboru psychiatrie a ohľadom diagnózy traumatická porucha tvárového nervu lekár postupoval nesprávne, neobjektívne,

taktiež nezákonne a nedôvodne navýšil o 100 % bodové hodnotenie. Žalovaný preto navrhol žalobu zamietnuť.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením listinných dôkazov, pričom boli oboznámené: žaloba, lekársky posudok o hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia zo dňa 1.12.2014, dohoda o absolventskej praxi a o poskytovaní príspevku na vykonávanie absolventskej praxe zo dňa 23.8.2013, výzva na uhradenie škody zo dňa 3.3.2015, vyjadrenie žalobcu zo dňa 27.8.2015, vyjadrenie žalovaného zo dňa 21.9.2015, vyjadrenie S.. Z. N. zo dňa 12.2.2016, vyjadrenie žalovaného zo dňa 24.4.2016, vyjadrenie S.. N. zo dňa 3.5.2016, ako aj ostatný obsah spisu a obsah pripojeného spisu sp. zn. 4T/13/2014 a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/13/2014 bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorý spáchal tak, že:

dňa 31.8.2013 v čase od 02.15 hod. do 02.25 hod. v Prešove na Ul. Námestie legionárov 1 na mieste prístupnom verejnosti, v blízkosti priechodu pre chodcov na ulicu Štefánikovu, na rohu budovy obchodného domu Tesco, po predchádzajúcom nedorozumení, pod vplyvom alkoholu raz bodol presne nezisteným ostrým predmetom do oblasti krku vľavo S. G., ktorému spôsobil bodnorenú ranu ľavej strany krku s poškodením sánkovej vetvy ľavého tvárového nervu, ktoré zranenia si podľa znalca z odboru zdravotníctva vyžadujú práceneschopnosť v trvaní najviac 28 dní, pričom liečba t.č. ešte stále trvá, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom a uložením probačného dohľadu v trvaní 36 mesiacov s tým, že mu bola zároveň uložená povinnosť spočívajúca v povinnosti v skúšobnej dobe nahradiť spôsobenú škodu a taktiež poškodenému S. G. nahradiť škodu vo výške 483 EUR. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.3.2014.

Z hodnotenia SSU zo dňa 1.12.2014 vyplýva, že v rámci tohto hodnotenia bola hodnotená položka 255 - posttraumatická porucha počtom bodov 500, položka 257a - traumatická porucha tvárového nervu s počtom bodov 130 a položka 433a - keloidná jazva v oblasti ľavej sánky a krku počtom bodov 100, t.j. spolu 730 bodov, pričom v súlade s § 10 ods. 4 zákona bolo toto hodnotenie zvýšené o 100 % t.j. celkový počet bodov 1 460.

Z dohody o absolventskej praxi a poskytnutí príspevku na vykonanie absolventskej praxe zo dňa 23.8.2013 vyplýva, že žalobca mal absolvovať absolventskú prax na Daňovom úrade v Prešove v období od 1.9.2013 do 31.1.2014 t.j. v období 5 mesiacov, s vyplácaním paušálneho príspevku mesačne vo výške 65 % sumy životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu.

Na základe námietok bodového hodnotenia SSU zo strany žalovaného súd vyzval lekára, ktorý vystavil tento posudok, aby sa k týmto námietkam vyjadril, pričom MUDr. Juraj Smatana podaním zo dňa 23.3.2016 poukázal na to, že:

Lekársky posudok z 1.12.2014 bol spracovaný a vydaný na požiadanie S. G. podľa zákona č. 437/2004 Z.z.. Podľa tohto zákona sa v § 9 ods. 3 hovorí o hodnotení bolesti ak je sadzba bodového hodnotenia za bolesť ustanovená rozpätím bodov, hodnotiacemu lekárovi sa dáva možnosť rozhodnúť podľa rozsahu a spôsobu poškodenia na zdraví, jeho závažnosti a priebehu liečenia vrátane náročnosti liečenia a vzniknutých komplikácií. V ods. 5 tohto paragrafu sú uvedené dôvody, kedy možno bodové hodnotenie zvýšiť až o polovicu a v ods. 6 možnosť zvýšiť bodové hodnotenie až do dvojnásobnej výšky pri súbehu dôvodov uvedených v ods. 5. V konkrétnom prípade išlo o bodnú ranu lokalizovanú na krku s bodným kanálom hlbokým až 5 cm, ktorý smeroval k životne dôležitým orgánom (krčná tepna). Toto zranenie sa pokladá za závažné poranenie, ktoré mohlo bezprostredne ohroziť pacienta na živote. Urgentné ošetrenie rany v danej lokalite, na ambulancii v lokálnej anestéze, bolo náročné a bolestivé pre pacienta a technicky náročné, i keď nie nemožné pre lekára. Nakoľko stav si vyžadoval aj opakovanú hospitalizáciu a následne urgentnú operáciu v celkovej anestéze z dôvodu opätovného rozkrvácania rany, hodnotil to ako komplikáciu a súbeh dôvodov. Preto zotrval na hodnotení bolesti dvojnásobkom ustanovenej hodnoty. Hodnotenie SSU bolo spracované v súlade s § 10 uvedeného zákona. Pacient predložil psychiatrické vyšetrenie. Podľa psychiatra nešlo o ťažkú posttraumatickú poruchu, preto zvolil bodové hodnotenie bližšie k dolnej hranici rozsahu. Pacient pri ambulantných vyšetreniach opakovane udával, že mu prepadáva ľavý ústny kútik (chýbajúca inervácia svalov), oblasť poranenia citlivo reaguje na zmeny vonkajšej teploty (poškodenie termorecepcie), má ťažkosti pri prežúvaní, čo ho podstatne obmedzuje v bežných aktivitách a preto ľahkú traumatickú poruchu tvárového nervu hodnotil pri hornej hranici bodového rozsahu. Zohyžďujúca keloidná jazva po revíznej operácii na tvári, prepadávanie

ústneho kútika, bolestivé prežívanie a jazva reagujúca na zmeny vonkajšej teploty ako aj psychická ujma (napadnutie ostrým predmetom, útok smerujúci na životne dôležité orgány) podstatne obmedzuje zaradenie mladého človeka do predúrazových aktivít. Lekár odmietol neobjektívne hodnotenie stavu.

Žalobca v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že so žalovaným mal konflikt, pričom po nejakom časovom odstupe videl, že žalovaný ho spolu s ďalšími osobami prenasleduje a v okamihu, keď sa otočil, ho žalovaný zozadu napadol a bodol ho niečím do krku. Keďže to bola riadna rana, táto mu začala intenzívne krváčať, preto bola hneď privolaná sanitka, ktorá v krátkom čase prišla, čím mu vlastne zachránili život. Po prepustení z nemocnice došlo k ďalšej traumatizujúcej situácii a to v čase, keď už bol doma, keď mu prasklo hrdlo vo vnútri a začal sa dusiť krvou, pričom to bolo v noci a v podstate sa mu urobila guľa na krku, ktorá mu praskla a vtedy sa mu uvoľnilo dýchanie.

Žalobca poukázal na to, že jeho zdravotný stav sa v súčasnosti sa ešte zhoršuje, hlavne v zime, pretože takéto zranenia neznáša chlad. V zime mu padá ľavá strana tváre, tiež sa nemôže riadne usmievať, pretože vyzerá ako keby sa uškŕňal, vo vnútri má cez 40 stehov a vonkajšia rana je taktiež evidentná, kde má možno 15 stehov. Poukázal na to, že v súvislosti s týmto traumatizujúcim zážitkom navštevoval aj psychiatra v Čechách, keďže jeho otec mal kontakt na jedného psychiatra a osobne pre neho bolo nepríjemné liečiť sa napr. u nejakého psychiatra v Prešove, keďže mu to nepripadalo diskrétno. Po incidente odišiel do Anglicka, kde bol asi 6 mesiacov, pracoval v sklade, kde síce dobre zarábala, ale bol tam chlad a zima, a to mu nerobilo dobre a spôsobovalo mu to bolesť. Zároveň poukázal na to, že sa cíti nepríjemne pokiaľ má jesť alebo piť, pretože ľavý kútik neudrží a prepadáva mu jednak voda alebo jedlo, v dôsledku čoho sa samozrejme cíti nepríjemne. Uviedol, že zvonku si necíti ľavú časť tváre a naopak zvnútra ju má oveľa citlivejšiu ako pravú stranu. V rámci výsluchu, ktorý bol realizovaný 6.4.2016 taktiež uviedol, že pred pár týždňami sa rozišiel s priateľkou, pretože táto registrovala, že sa nejako zmenil, pričom žalobca uviedol, že sa z neho stal asi horší človek. Uviedol, že možno na to nevyzerá, ale skutočne nie je na tom psychicky dobre, vždy, keď sa pozrie do zrkadla tak si spomenie na to čo sa mu stalo. Ohľadom psychického stavu uviedol, že sa to dostalo až do takého štádia, že užíva lieky na ukladnenie, resp. na depresiu.

V súvislosti s námietkami právneho zástupcu žalovaného, súd opätovne vyzval S.. N., ktorý vystavil posudok, aby sa vyjadril k namietaným skutočnostiam ohľadom hospitalizácie, pričom z jeho vyjadrenia zo dňa 6.5.2016 vyplýva, že prvá hospitalizácia trvala od 31.8.2013 do 3.9.2013 a druhá od 8.9.2013 do 13.9.2013, pričom pacient nebol prepustený na vlastnú žiadosť a bol prepustený v stabilizovanom stave a pri prepustení mu bolo doporučené telesné šetrenie a užívanie odporúčaných liekov. Lekár taktiež uviedol, že otázka vplyvu alkoholu na priebeh liečby je hypotetická a v prípade potreby by bolo vhodnejšie vyžiadať si znalecký posudok k danej otázke.

Žalovaný sa napriek skutočnosti, že vo veci bol dvakrát vytýčený termín pojednávania ani jedného pojednávania nezúčastnil, napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania.

Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len zákon), náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 4 ods. 2 zákona, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinost=01.12.2014>>). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinost=01.12.2014>> a IV. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinost=01.12.2014>>.

Podľa § 5 ods. 1 zákona, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského

uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=01.12.2014>>).

Podľa § 5 ods. 2 zákona, výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 zákona, ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa § 7 ods. 1 zákona, lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 10 ods. 1 zákona, posudzujúci lekár hodnotí sťaženie spoločenského uplatnenia podľa sadzieb ustanovených v prílohe č. 1 v II. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=01.12.2014>> a IV. časti <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/437/20140801?ucinnost=01.12.2014>>. Pri určovaní bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia sa hodnotí závažnosť poškodenia na zdraví a predpokladaný vývoj následkov.

Podľa § 10 ods. 4 zákona, bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví. V prípadoch ustanovených v odseku 3 posudzujúci lekár prihliada aj na stanovisko poškodeného k odporúčanému zákroku.

Podľa § 10 ods. 5 zákona, ak je sadzba bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia ustanovená rozpätím bodov, pri hodnotení sa prihliada aj na to, do akej miery jednotlivé následky spolu súvisia alebo sú už v sebe obsiahnuté. Ak možno očakávať priaznivý vývoj vzhľadom na intenzitu alebo trvanie následkov, použije sa počet bodov pri dolnej hranici rozpätia.

Podľa § 135 ods. 1 O.s.p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20160101>>]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že v prejednávanej veci žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi, pričom v trestnom konaní bolo nepochybne preukázané porušenie právnej povinnosti, ako aj zavinenie žalovaného, taktiež je nepochybné, že škoda vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného a samotná škoda predstavuje bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v peňažnom vyjadrení v závislosti od výšky jedného bodu. Z vykonaného dokazovania taktiež nepochybne vyplynulo, že zdravotnícke zariadenie, v ktorom bol žalobca liečený vydalo posudzujúcim lekárom (S.. N.) lekársky posudok, pričom keďže rozsah následkov presahoval 200 bodov, tento posudok bol posúdený aj primárom oddelenia (S.. G.). Z uvedeného hodnotenia vyplýva, že SSU bolo hodnotené tromi položkami a to položka, č. 255 - posttraumatická porucha, ktorá bola hodnotená počtom bodov 500 pri rozsahu 260 až 1 300, teda na dolnej hranici zákonného rozsahu, ďalej položka 257a - traumatická porucha tvárového nervu počtom bodov 130 pri rozsahu 100 až 130, teda táto položka bola hodnotená maximálnym počtom bodov a položka 433a - keloidná jazva v oblasti ľavej sánky a krku, ktorá bola hodnotená počtom bodov 100, pričom pri tejto položke nie je žiadne rozpätie. Je teda nepochybné, že posudzujúci lekár hodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia v rámci zákona, teda konkrétne v rámci prílohy k zákonu č. 437/2004 Z.z., preto nemožno súhlasiť s konštatovaním právneho zástupcu žalovaného, že uvedené hodnotenie je nezákonné. Súd zároveň v súvislosti s hodnotením SSU poukazuje na skutočnosť, že uvedené hodnotenie je odborným hodnotením, s ktorým sa súd jednoznačne stotožnil, a to aj s ohľadom na

ďalšie vykonané dôkazy, hlavne výsluch samotného žalobcu. V tejto súvislosti je žiadúce uviesť, že samotný žalovaný sa ani jedného z vytýčených pojednávaní osobne nezúčastnil, a teda nevyužil svoje právo vyjadriť sa k veci a prípadne ozrejmiť určité skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na prípadné ďalšie dokazovanie v tejto veci. Právny zástupca žalovaného v rámci pojednávania konaného dňa 6.4.2016 navrhol vykonať znalecké dokazovanie z dôvodu, že bodové ohodnotenie je nadhodnotené a má byť nesporné, že žalobca svojvoľne opustil nemocnicu, čo malo mať vplyv na následný priebeh liečby. Tieto tvrdenia však neboli ničím preukázané a táto skutočnosť nevyplývala ani z vyjadrenia posudzujúceho lekára, ktorý sa jednoznačne vyjadril, že žalobca bol prepustený z hospitalizácie v stabilizovanom stave. Súd taktiež nevidel dôvod nariadenia znaleckého dokazovania z dôvodu, že bodové hodnotenie má byť nadhodnotené, keďže bodové hodnotenie je v rámci zákonných sadzieb a položka u ktorej bolo najvyššie rozpätie, teda posttraumatická porucha, ktorú bolo možné hodnotiť od 260 do 1 300 bodov bola hodnotená počtom bodov 500, čo aj súd, vzhľadom na vykonané dokazovanie, považuje za adekvátne. Zároveň pokiaľ posudzujúci lekár v zmysle § 10 ods. 4 cit. zákona zvýšil bodové hodnotenie na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví, tak súd v tomto ohľade poukazuje na skutočnosť, že žalobca utrpel uvedené zranenia vo veľmi mladom veku 20 rokov, pričom je aj voľným okom vidieť jeho keloidnú jazvu v oblasti krku, čo možno nepochybné hodnotiť ako estetický nedostatok, ale samozrejme aj ako psychický hendikep, pričom podľa názoru súdu je nesporné že pokiaľ niekto zažije takýto útok ohrozujúci zdravie a dokonca aj život, nie je ničím výnimočne, že takáto skutočnosť spôsobí aj posttraumatickú poruchu a dokonca aj možné depresie. Z výsluchu samotného žalobcu vyplynulo, že tento sa cíti menejcenný, má problém pri užívaní potravy, resp. tekutín, keďže má necitlivý ľavý kútik úst, čo spôsobuje únik tekutín, resp. potravín. Taktiež ako sa sám vyjadril má problém riadne sa usmiať, zranenie sa prejavuje hlavne v zimných mesiacoch, kedy má zvýšenú bolesť. Je taktiež nepochybné, že uvedené zranenie môže mať vplyv na jeho spoločenské, pracovné, resp. kultúrne vyžitie žalobcu.

Právny zástupca žalovaného v rámci záverečného prednesu poukázal na to, že k trvalým následkom došlo výlučne v dôsledku porušenia liečebného režimu. Súd ale konštatuje, že žalovaný neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by mali preukazovať toto tvrdenie. Právny zástupca žalovaného napr. uviedol, že žalobca mal požiť alkoholické nápoje a práve v dôsledku ich požitia malo dôjsť k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, čo ale opäť nijako nepreukázal. Súd v tomto ohľade poukazuje na to, že žalobca samozrejme aj vo všeobecnosti musel prijímať tekutiny, pričom aj laicky možno hodnotiť, že prípadné príležitostné požitie alkoholických nápojov, bez ďalších okolností, nemohlo ovplyvniť druhú hospitalizáciu žalobcu a nadmerné požitie alkoholických nápojov nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Žalobca sa vyjadril, že pri oslave vypil dve deci vína, pričom žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, aby mal žalobca nejakým spôsobom nadmerne užívať alkoholické nápoje a ani neozrejmil odkiaľ má takéto informácie, pričom tieto, ničím nepotvrdené vyjadrenia, súd považoval iba za účelové, v snahe nejakým spôsobom pomôcť žalovanému a uškodiť žalobcovi. Súd taktiež poukazuje na to, že nebolo ničím preukázané, aby okolnosť, že aj pokiaľ by žalobca teoreticky užil alkoholické nápoje mala mať vplyv na prípadné jeho ďalšie zranenie a ako uviedol S.. N. vo svojom vyjadrení zo dňa 6.5.2016 tieto skutočnosti považuje iba za hypotetické.

Právny zástupca žalovaného navrhol taktiež vykonanie dôkazu výsluchom svedka, ktorý mal potvrdiť to, že žalobca asi po dvoch mesiacoch od úrazu chodil do posilňovne a zúčastňoval sa spoločenských akcií, napr. hudobného podujatia „Dobry festival“. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol, keďže takýto dôkaz nie je potrebný pre rozhodnutie v predmetnej veci a pokiaľ sa žalobca zúčastnil hudobného festivalu po dvoch mesiacoch od úrazu, tak táto okolnosť nemohla mať žiaden vplyv na hodnotenie SSU, navyše pokiaľ žalovaný spôsobil žalobcovi zranenie, tak to neznamenal, že tento by sa mal úplne izolovať a nevychádzať z domu. Obdobne možno konštatovať, že pokiaľ aj žalovaný aktívne navštevuje posilňovňu, tak vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby takáto činnosť mala nejaký vplyv na jeho zdravotný stav, resp. už konštatované vystavenie posudku o SSU. Po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. právny zástupca žalovaného navrhol iba výsluch spomínaného svedka a nenavrhol žiaden iný dôkaz, avšak podaním zo dňa 24.4.2016 navrhol znalecké dokazovanie, ktoré malo vychádzať zo skutočnosti, že žalobca riadne nedodržiaval liečebný proces a že mal požívať alkoholické nápoje, avšak tieto skutočnosti neboli žiadnym spôsobom preukázané a žalovaný neprodukoval žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by mali potvrdiť tieto tvrdenia, preto súd ani nemal za potrebné vykonať takéto znalecké dokazovanie.

Právny zástupca žalovaného v rámci svojej argumentácie poukázal zároveň na znalecký posudok vypracovaný pre účely trestného konania, v rámci ktorého bolo hodnotené bolestné, pričom je pravdou, že znalec hodnotí zranenie ako ľahké a dobu liečenia 10 - 14 dní, resp. pri komplikáciách opätovného

krvácania jej predĺženie na dvojnásobok, avšak tento znalecký posudok bol vypracovaný iba 3 týždne po predmetnom úraze, pričom tento posudok možno použiť, podľa názoru súdu, iba pre účely trestného konania a aj keď sa znalec ohľadom trvalých následkov vyjadril, že toto poranenie s vysokou pravdepodobnosťou nezanechá trvalé následky, tak uvedené konštatovanie súd považuje za minimálne predčasné, resp. súd si dovoľí povedať neadekvátne, minimálne s ohľadom skutočnosť, ktorá bola úplne jasná, a teda, že zranenie zanechá žalobcovi jazvu na tvári, resp. krku. Zo záverov tohto posudku ale taktiež vyplýva, že o trvalých následkoch poranení sa bude možné vyjadriť najskôr po roku od vzniku poranenia.

Pri určení výšky náhrady škody, súd vychádzal z opatrenia ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 4.4.2013, keďže z ustanovenia § 5 ods. 2 cit. zákona jednoznačne vyplýva, že výška náhrady za SSU sa určuje sumou 2 % priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, pričom v danom prípade vznikol nárok na SSU v roku 2014 (rok od úrazu je august roku 2014 a posudok bol vystavený v decembri roku 2014), teda predchádzajúcim rokom je rok 2013, kedy bola výška bodu v sume 16,10 EUR za jeden bod. Pri takomto výpočte predstavuje počet bodov 23.506 EUR, preto súd priznal žalobcovi uvedenú sumu.

Súd žalobcovi taktiež priznal z titulu ušlého zisku sumu 594,27 EUR z dôvodu, že žalobca mal preukázateľne od 1.9.2013 nastúpiť na absolventskú prax na Daňový úrad v Prešove, avšak v dôsledku práceneschopnosti túto prax nemohol vykonávať, pričom v prípade pokiaľ by bol túto prax vykonával, dostal by odmenu minimálne v sume, ktorú požaduje v rámci žaloby, pričom z dohody uzavretej medzi žalobcom a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov vyplýva, že mesačný príspevok predstavuje výšku 65 % sumy životného minima na plnoletú fyzickú osobu, čo podľa výpočtu súdu predstavuje ešte vyššiu sumu, ale súd neidúc nad petiu žaloby, priznal žalobcovi z tohto titulu sumu 594,27 EUR. Celkovo teda súd priznal žalobcovi sumu 24.100,27 EUR spolu s 5,05 %-tným ročným úrokom z omeškania, avšak nie od 4.3.2015, ako to navrhol žalobca, ale od 6.3.2015, t.j. nasledujúci deň po doručení výzvy na zaplatenie náhrady škody žalovanému.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobu zamietol čiastočne v časti o zaplatenie SSU z dôvodu, že aplikoval výšku bodu za rok 2013 a nie za rok 2014, ako to navrhol žalobca a taktiež aj v časti príslušenstva, keďže príslušný úrok z omeškania priznal až od nasledujúceho dňa po doručení výzvy žalovanému.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 24.655,07 EUR, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 24.100,27 EUR, t.j. v rozsahu cca 97,75 %, preto súd postupom podľa § 142 ods. 3 O.s.p. priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, keďže neúspech mal iba v pomerne nepatrnej časti konania. Trovy konania žalobcu v tomto konaní pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 2.745,92 EUR a to za päť úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 3.3.2015, podanie žaloby na súd dňa 4.3.2015, vyjadrenie k výzve súdu dňa 27.8.2015, účasť na pojednávaní dňa 6.4.2016, účasť na pojednávaní dňa 11.5.2016) po 370,14 EUR podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, z režijného paušálu 3 x 8,39 EUR a 2 x 8,58 EUR podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Postupom podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky súd priznal náhradu za stratu času vo výške 228,80 EUR za cestu na pojednávania z Ružomberka do Prešova a späť dňa 6.4.2016 vo výške 114,40 Eur a dňa 11.5.2016 vo výške 114,40 EUR a to za každé pojednávanie za 8 začatých polhodín po 14,30 EUR, a náhradu hotových výdavkov právneho zástupcu žalobcu vo výške 166,44 EUR, ktorá pozostávajú z cestovného vlastným motorovým vozidlom na pojednávanie dňa 6.4.2016 vo výške 57,07 EUR a dňa 11.5.2016 vo výške 57,07 EUR za použitie osobného motorového vozidla z Ružomberka do Prešova a späť (155,93 km 2x x 0,183 EUR základná náhrada podľa opatrenia MPSVaRSR č. 632/2008 Z.z.) a za spotrebované PHM za cestu na pojednávanie dňa 6.4.2016 vo výške 26,15 EUR a dňa 11.5.2016 vo výške 26,15 EUR pri spotrebe paliva 8,7l/100 km a priemernej cene nafty vo výške 0,964 EUR (2 x 155,93km x 8,7l/100km x 0,964 EUR/l). Keďže právny zástupca žalobcu je platcom DPH, súd postupom podľa § 18 ods. 3 vyhlášky priznal aj túto daň vo výške 457,65 EUR, čo predstavuje 20% z odmeny a náhrad v sume 2.288,27 EUR.

Súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkon označený vo vyúčtovaní ako písomné podanie protistrane - výzva na plnenie zo dňa 3.3.2015, keďže tento úkon nepovažoval za účelný a pre uplatnenie práv žalobcu, nakoľko týmto úkonom zo dňa 3.3.2015 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného na plnenie, avšak už nasledujúci deň, t.j. 4.3.2015 podal žalobu na súd.

Celkové trovy právneho zastúpenia žalobcu predstavujú sumu 2.745,92 EUR a podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.